31971L0140

PADOMES DIREKTĪVA

(1971. gada 22. marts),

ar ko groza 1968. gada 9. aprīļa Direktīvu par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību

(71/140/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 43. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Parlamenta atzinumu,

apspriedusies ar Ekonomikas un sociālo lietu komiteju,

tā kā ir jāgroza dažus Padomes 1968. gada 9. aprīļa Direktīvas ([1]) par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību noteikumus;

tā kā Padomes 1970. gada 13. jūlija Regulā (EEK) Nr. 1388/70 ([2]) par vīnogulāju šķirņu klasificēšanas vispārējiem noteikumiem izklāstītas normas, kas attiecas uz vīnogulāju šķirņu audzēšanu noteiktos reģionos;

tā kā tādēļ dalībvalstī bez ierobežojumiem būtu jātirgo tikai to šķirņu pavairošanas materiāls, kuru audzēšana šajā valstī ir atļauta;

tā kā tādēļ vairs nav vajadzīgs veidot kopēju šķirņu sarakstu, kurā norādītas visas šķirnes, kuru pavairošanas materiālu brīvi atļauts tirgot Kopienas teritorijā;

tā kā tomēr joprojām ir vajadzīgs katrā dalībvalstī sastādīt katalogu, kurā norādītas šķirnes, ko tās teritorijā pieņem sertificēšanai un standartmateriāla pārbaudei;

tā kā, sastādot šo katalogu, būtu jāizmanto vienoti noteikumi, lai pieņemamās šķirnes būtu atšķirīgas, stabilas un pietiekami viendabīgas;

tā kā, lai veiktu pārbaudes šķirnes pieņemšanai, ir jānosaka daudzi kritēriji un obligātās prasības;

tā kā būtu arī jāparedz noteikumi, lai nodrošinātu, ka klasificēšanas nolūkā šīs pārbaudes veic, ciktāl iespējams, vienlaicīgi ar pārbaudēm, kurās izvērtē šķirnes piemērotību audzēšanai;

tā kā, ja vīnogulāju pavairošanas materiālu kādas dalībvalsts teritorijā parasti nepavairo un netirgo, būtu jāparedz noteikums par šīs valsts iespējamu atbrīvošanu no pienākuma piemērot šo direktīvu;

tā kā ar paātrinātas procedūras palīdzību būtu jāveicina pielikuma tehniskie labojumi;

tā kā būtu jāgroza viens no attiecīgās direktīvas I pielikuma tehniskajiem noteikumiem,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo Padomes 1968. gada 9. aprīļa Direktīvu par vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiāla tirdzniecību groza šādi.

2. pants

2. panta 2. punktu aizstāj ar šo:

"2. Dalībvalstis drīkst pēc tam, kad spēkā stājušies šīs direktīvas izpildei nepieciešamie normatīvie akti vai administratīvie noteikumi, kā pārejas pasākumu noteikt, ka pavairošanas materiāls, kas ir izmantots potcelmu audzētavu vai spraudeņu audzētavu izveidei, ir līdzvērtīgs pavairošanas materiālam, kas ir sertificēts vai pārbaudīts saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem, ja pirms šādas izmantošanas tas ir sniedzis tādas pašas garantijas, kā pavairošanas materiāls, kas ir sertificēts vai pārbaudīts saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem."

([1]) OV L 93, 17.4.1968., 15. lpp.
([2]) OV L 155, 16.7.1970., 5. lpp.

3. pants

5. pantu aizstāj ar šo:

"Katra dalībvalsts sastāda to vīnogulāju šķirņu katalogu, kuras tās teritorijā oficiāli pieņem sertificēšanai un standartmateriāla pārbaudei. Katalogu var izmantot jebkura persona. Katalogā precizē galvenās morfoloģiskās un fizioloģiskās īpašības, pēc kurām šķirnes var atšķirt citu no citas. Attiecībā uz šķirnēm, kas jau ir pieņemtas 1971. gada 31. decembrī, var atsaukties uz aprakstu, kurš dots oficiālās ampelogrāfiskās publikācijās."

4. pants

Pēc 5. panta pievieno šo:

"*5.a pants*

Dalībvalstis nodrošina, lai netiktu pieņemta neviena šķirne, ja vien tā nav atšķirīga, stabila un pietiekami viendabīga.

5.b pants

1. Šķirni uzskata par atšķirīgu, ja tā laikā, kad tiek iesniegts pieteikums par pieņemšanu, izteikti atšķiras no jebkuras citas šķirnes, kas attiecīgajā dalībvalstī ir pieņemta vai par kuras pieņemšanu ir iesniegts pieteikums, pēc vienas vai vairākām morfoloģiskām vai fizioloģiskām īpašībām.

2. Šķirni uzskata par stabilu, ja pēc sekojošas pavairošanas tā joprojām atbilst tās galveno īpašību aprakstam.

3. Šķirni uzskata par pietiekami viendabīgu, ja, neskaitot dažas novirzes, augi, kas to veido, ir kopumā līdzīgi īpašību ziņā.

5.c pants

Dalībvalstis nodrošina, ka uz šķirnēm, kas nāk no citām dalībvalstīm, attiektos tādas pašas prasības, kādas piemēro vietējām šķirnēm, jo īpaši attiecībā uz pieņemšanas procedūru.

5.d pants

1. Dalībvalstis paredz, ka šķirņu pieņemšana pamatojas uz oficiālu pārbaužu, jo īpaši audzēšanas izmēģinājumu, rezultātiem, kas attiecas uz pietiekamu aprakstāmās šķirnes īpašību skaitu. Metodēm, ko izmanto īpašību noteikšanai, ir jābūt precīzām un uzticamām.

2. Saskaņā ar 17. pantā noteikto procedūru, ņemot vērā pašreizējās zināšanas zinātnes un tehnoloģijas jomā, nosaka šo:

a) īpašības, kas obligāti jāapskata pārbaudēs;

b) pārbaužu veikšanas obligātās prasības.

3. Ja ir zināms, ka attiecīgās šķirnes pavairošanas materiālu tirgo citā valstī ar citu nosaukumu, katalogā norāda arī šo nosaukumu.

5.e pants

1. Pieņemtās šķirnes regulāri oficiāli pārbauda. Ja kādam no nosacījumiem, lai šķirni pieņemtu sertificēšanai vai pārbaudei, atbilstības vairs nav, pieņemšanu atsauc un šķirni no kataloga svītro.

2. Šķirņu katalogu un jebkādas tajā veiktās izmaiņas nekavējoties nosūta citām dalībvalstīm un Komisijai."

5. pants

Ar šo tiek atcelts 6. pants.

6. pants

12. panta 2. punktu aizstāj ar šo:

"2. Ja Komisija saskaņā ar 3. panta 4. punkta b) apakšpunktu nav pieņēmusi nekādus pasākumus, kas stājušies spēkā, dalībvalstis drīkst noteikt, ka pēc konkrētiem datumiem dažu vīnogulāju šķirņu pavairošanas materiālu nedrīkst laist tirgū, ja vien tas nav oficiāli sertificēts kā "bāzes materiāls" vai "sertificēts materiāls"."

7. pants

Pēc 12. panta pievieno šo:

"*12.a pants*

Dalībvalstis nodrošina, lai vīnogulāju šķirņu, kas ir apstiprinātas audzēšanai to teritorijā vai tās daļā saskaņā ar Regulu (EEK) Nr. 1388/70, pavairošanas materiāls to teritorijā nebūtu pakļauts nekādiem tirdzniecības ierobežojumiem saistībā ar šķirni."

8. pants

Pēc 17. panta pievieno šo:

"*17.a pants*

Padome, rīkojoties pēc Komisijas priekšlikuma un ņemot vērā pašreizējās zināšanas zinātnes un tehnoloģijas jomā, pieņem grozījumus, kas izdarāmi pielikumos."

9. pants

Pēc 18. panta pievieno šo:

"*18.a pants*

Pēc dalībvalsts iesnieguma, kuru izskata saskaņā ar 17. pantu, šo valsti drīkst pilnīgi vai daļēji atbrīvot no pienākuma piemērot šo direktīvu, ja tās teritorijā parasti nepavairo vai netirgo vīnogulāju veģetatīvās pavairošanas materiālu.

18.b pants

Šī direktīva neierobežo Padomes 1968. gada 27. februāra Regulu (EEK) Nr. 234/68 ([1]) par augošu koku un citu augu, sīpolu, sakņu un tamlīdzīgi, grieztu ziedu un dekoratīvo lapaugu kopējas tirgus organizācijas izveidošanu."

10. pants

I pielikuma I sadaļas 5. panta tekstu aizstāj ar šo:

"5. No bāzes materiāla sagatavošanai paredzētām kultūrām ir jāizskauž kaitīgas vīrusu slimības, jo īpaši vīnogulāju virālā izviršana un lapu ritināšanās. Citu kategoriju pavairošanas materiāla gatavošanai paredzētas kultūras uztur brīvas no augiem, kas uzrāda vīrusu slimību simptomus."

11. pants

Dalībvalstīs ne vēlāk kā 1972. gada 1. jūlijā stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Par to dalībvalstis tūlīt informē Komisiju.

12. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1971. gada 22. martā

Komisijas vārdā —

priekšsēdētājs

M. COINTAT

([1]) OV L 55, 2.3.1968., 1. lpp.